

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot Eisleben

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Vande seuen ghetijden vande Passie des Heeren met lof vande
ghebenedijde Maeght. Dat XLVI. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

haer wederom roepende om te bidden / ende wederom gins / ende weder het selfste vercken herhalende ende singende / en liet haer niet tot na den lichaem te rusten / tot datse nu bycans als heel crachteloos gewordē zynde vermaect moeste worden / ende hier na ten lesten booz den opganck des daeghs herfse een weynichskem gherust. Ende siet de Heere die nimmermeer en ghebreect / maer altijd is hy die hem be minnen / die heeft hem aen haer beropenbaer inden slaep / ende haer in synen schoot delica telijck vermakende / heeft hy haer als een al te smakelijckst auontmael bereydt in sijn soet bloeyende wonde van sijn ghebenedijde syde / ende met een wonderlijcke lieffelijckhepdt / soo stack hy haer met sijn teere hant elke sopken seluer in haren mont om haer te spijzen. Waer ouer sy inden slaep soetelijck verfraeyt zynde / is wacker gheworden / ende gheboelende datse haer crachten wederom ghecreghen hadde / dancktese den Heere opt denoortse.

Vande seuen ghetijden vande Passie des Heeren met lof vande ghebenedijde Maeght.

DAT XLVI. CAPITTEL.

Sose eenen heelen nacht ouerwakende ende met de sinnelijckhepdt werckende inde ghebachtenisse vande Passie ons Heeren seer vermoept was / ende noch haer Mettenen niet geslesen en hadde / ende daer by gheboelde datse te seer crachteloos gheworden was / heefse tot den Heere gheseyt: Nu dan mijn Heere / nademael dat ghy weet dat mijn menschelijcke cranckheyt mi geensins ruste en can veruen / leert

leert my nu wat cere ende dienst ick soude mo-
 ghen bewissen aen v salichste Moeder/ om dat
 ick haer behoorzijcke ghetyden nu niet en can
 betalen. Waer op de Heere : Looft my dooz Een seer
godvruch-
tighe ma-
niere om
Christus
te groete.
 mijn soerlupdende herte inde onnooselhepde
 van dien onbebleesten maeghdom/ waer dooz
 sy my maeght zijnde heeft ontfangen/maeght
 ghebaert / ende naer het baren onbebleekte
 maeght ghebleuen is/ende mijn onnooselheyt
 nagevolght heeft. Dooz de welcke ick ten met-
 tenen tijt dooz de versoeninghe vant mensche-
 lijcke gheslachte/ ghevangen/ ghebonden/ met
 buysten ende stocken gheslagen/ met verschey-
 den schamperhepde / ende bertwist / deerlijck
 ende onbermhertelijck ven ghehandelt ghe-
 weest. Het welck als sy dede : scheen de Heere
 sijn Goddelijck herte inde gelijckenisse van een
 beker te bzenghen om daer wt te drincken aen
 sijn maeghdelijcke Moeder. Welckens gheho-
 nichde soerlicheyt sy soetelijck gedroncken heb-
 bende ende lieffelijck versadicht zijnde/ ia ouer-
 bloedelijck droncken gheworden zijnde / ende
 tot het binnenste toe doozdrongē zijnde/ schee
 wellustelijck bzolijck te zijn. Waerom sy oock
 de Maeght louende/ seyde: Ick loue v/ ic groe-
 te v/ Moeder der salicheden/ weerdichste/ende Een gode
vruchtige
maniere
om de
maechde-
lijckemoe-
der te
groeten.
 heplichste plaetse des H. Geests. Dooz het soet-
 ste herte Jesu Christi/ Godt des Vaders/ende
 uwen Sone : V biddende dat ghy ons helpen
 wilt in alle onse behoeffelijckheden / nu ende
 inde ure des doots/ Amen. Waer ouer sy oock
 berstaen heeft/ dat soo wanneer yemant gelijc
 dooz is/ den Heere looft/ daer by oock louende
 de salighe Maeght met dien veers: Ick loue v/
 ick groete v/ etc. als bozen. Dat hy soo die wils
 aen de maeghdelijcke moeder schijnt te geuen
 C 5 het

het soetste herte van Iesus Christus haren be-
minden Sone om daer wt te drincken. Ende
dat sulcks haer de Conincklycke maeght seer
aengenaem wesende / sy wederom aen elc van
henlieden dooz de miltheit van haer moeder-
lycke goedertierenheydt seer minnelijck dat
soude loonen.

Primetijt

Ende de Heere noch boozder hier by boeg-
de / heeft gesept: Looft my ten primen tijt dooz
mijn soetste herte / in die behaeghlyckste oot-
moedicheyt / waer dooz de onbeblecte maeght
meer ende meer wert bequaem ghemaect om
my te ontfangen / ende nagevolcht heeft mijn
ootmoedicheyt / waer dooz ick den rechter over-
leuende ende doode / ten primen tijt my ghe-
weerdicht hebbe te staen ootmoedelijck booz-
reenen heydenschen mensche / om gheoordeelt
te worden booz de verlossinge vant menschelijc
gheslachte.

Terictijt

Ter tertien tijt: Looft my in die vierighe
begheerte / dooz de welke sy my / den Sone
Godts wt den schoot vanden opperste Dader
getrocken heeft in haer maeghdelijc lichaem /
ende my nagevolcht heeft in die vierighste be-
geerte daer ick de salicheydt vant menschelijc-
ke gheslachte dooz begheert hebbe / ende met
herde gheesselingen gheslagen / ende met dooz-
nen getroot ben gheweest / ende op die ure het
schandelijckste crups met mijn vermoeyde en
bloedighe schouderen / met d'opperste saecht-
moedicheyt ende lytsaemheyt my geweerdicht
hebbe te draghen.

Sextertijt
dat is des
middachs

Ter sefter ure: so looft my inde alder vaste
hope / waer dooz de hemelsche maeght dooz ee-
nen goeden wille ende heplige meyninge althit
tot mijnen lof trachte / ende my nagevolcht
heeft /

heeft/ die ghehanghen zijnde aenden hooghen boom des Cruys / int midden vande bittere smerten des doods / met alle mijn crachten/ trachte/ tot de verlossinghe van het mensche- lijcke gheslachte / waerom dat ick oock riep/ Ick dorste, soo te weten/ De salicheydt vande menschelijcke siele/ dat waert van noode ghe- weest noch herder ende bitterder pijnen te lij- den/ my gheerne tot alle die te lijden om den mensche te verlossen/ ghereet soude gheoffert hebben.

Ter nonen tijt: Looft my in die hierichste Nonen-
 ouer een comende liefde/ te weten: vant God-
 delijck herte met de onbebleekte maeght / die
 de wtneementste Godtheydt heel lieffelijck
 versacmt heeft ende onverscheydelijck veree-
 nigh / met de menscheydt / int lichaem des
 maeghts die my het leuen der leuenden nage-
 volght heeft: als ick ter nonen tijdt dooz de
 grootheyt der liefden / de bitterste doodt aent
 Cruys om de verlossinghe der menschen ghe-
 stozuen ben.

Ter vesperen tijt: Looft my in dat betrou- Vesperen
 wen/ dooz het welck de maeght alleen/ ter tijde
 van mijn doot / als alle de Apostelen weken/
 ende alle hope verlozen hadden / in een ware
 ghelooft onbetweeghlijck volhert heeft / ende is
 my nagevolcht in die ghetrouwicheyt / waer
 dooz ick nu doodt vant Cruys ghedaen zijnde
 ghevolght hebbe den mensche tot het voozge-
 burcht der hellen toe/ waer van hem dooz de
 almogende handt mijnder barmherticheydt
 verlossende ouergeboert hebbe tot de blyschap
 des Paradijs.

Tot het Completorium: looft my in die Comple-
 puzelijckste stantvasticheyt / waer dooz mijn torium,
 soetste

soetste moeder in allen goet ende denighden ter
eynde toe volhert heeft/ende my naghevolgt
heeft / die met sulcken neersticheydt het werck
vande menschelijcke verlossinge volbraght heb-
be: die ooc na dat ick vercreghen hebbe de volle
byghenheit der menschen/ dooz de doot oock niet
achterghelaten en hebbe/ mijn onbederffelijck
lichaem op menschelijcke wijze te doen begraven:
om dat ick soude toonen datter niet soo
versmaepelijck en is dat ick soude weygheren/
om den mensche te verlossen.

Hoe datmen den Heere heeft bewijst als men
comt vande becominghen.

DAT XLVII. CAPITTEL.

Beswaert zijnde dooz verdrietelijckheyt/die
sy dickwils hadde van met de menschen te
handelen (want die Godt beint/al wat buy-
ten Godt ghehouden wort dat schijnt hem een
onverdragelijcke pijn te zijn) ghelijck sy dick-
wils gewoon was/ inde viericheyt des Geestes
stracks opstaende ghinckse tot de plaetse des
gebedts/ seggende: Siet Heere nu hebbe ic een
walginge van alle schepselen/ ende my lust al-
leen te genieten v gheselschap ende aensprake/
waerom alle schepselen verlatende/ bekeere ic
my tot v mijn eenigh en gheheel goet/ ende de
blijdschap mijnder herten ende siele. Ende soo
byswerf cussende de vijf roode wonden des
heeren/las sy byswerf dit versken: Vveest ghe-
groet Iesu blommigen Bruydegom, met het ver-
heughen van v Godtheydt met de liefde van al
datter is, v groetende omhelse ick v, ende ic cusse
v inde wonde der liefden: oy datse met desen
vers

Een lief-
like en
god-
wuchte
groetens
Christi.